

mange ting i sin besvarelse. Vi synes, det er godt, at SF har rejst den her meget vigtige debat.

Hvad angår kontrolmekanismerne, finder vi det meget væsentligt, at det for nylig lykkedes at få vedtaget en tillægsprotokol til konventionen mod tortur og anden umenneskelig behandling. Det er en protokol om kontrolbesøg hos fanger gennem uafhængige mekanismer, hvilket bedst sker gennem samarbejdet med f.eks. menneskerettighedsorganisationer eller torturrehabiliteringscentre.

Protokollen endte med at blive valgfri og ikke en integreret del af konventionen, så der ligger en meget enkel og klar opgave, hvis denne side af kontrolmekanismerne skal styrkes, nemlig at sikre flere underskrivere af protokollen. Derfor har vi også prioriteret dette spørgsmål i vores eget forslag til vedtagelse.

Det hænger selvfølgelig sammen med den generelle udenrigspolitik. Den kender vi jo også fra EU's associerings- og samarbejdsaftaler med en lang række lande, hvori der er menneskerettighedsklausuler, altså bestemmelser om, at de lande, der har samarbejdsaftaler med EU, faktisk skal overholde menneskerettighederne.

Det gør de i fortvivlende omfang ikke. Lad mig bare nævne f.eks. en række nordafrikanske lande eller Israel. De overholder ikke menneskerettighederne. De krænker dem tværtimod systematisk. Israel kender vi jo alle på det seneste, hvordan de optræder i de besatte områder og skyder mennesker osv.

Her kunne det altså gøre en kolossal forskel, hvis Danmark aktivt gik ind og krævede, at man skal aktivere de menneskerettighedsklausuler, der er i aftalerne, for ellers virker klausulerne jo bare som en blåstempling af de pågældende regeringer.

Kl. 16.25

Jeg er her nødt til at sige til hr. Jeppe Kofod, at på det punkt var heller ikke den tidligere regering god nok. Den nuværende regering snorksover, men den tidligere var heller ikke god nok. Der er altså brug for en ændret politik på det område og brug for, at Danmark i EU's Ministerråd helt anderledes aktivt slår i bordet og siger, at disse associeringsaftaler skal overholdes. Så som flere ordførere har været inde på, er det her et stort område, og der er rigeligt at tage fat på.

Jeg er ikke enig med fru Gitte Seeberg i, at Danmark er helt oppe på et tilfredsstillende niveau. Jeg er naturligvis enig i, at der gøres noget, men jeg er ikke enig i, at vi er oppe på et tilfredsstillende niveau. Der er altså områder, som jeg

f.eks. lige har nævnt med håndhævelsen af associeringsaftalerne, hvor vi ikke er på omgangshøjde, hvilket vi kunne være. Det synes jeg at vi skal op at være.

Det ligger så også i hele den diskussion, som nok har været den del, der har taget længst tid her i dag, nemlig diskussionen og spørgsmålet om, at man straffer de mennesker i de allerfattigste lande dobbelt, hvis regeringer mishandler befolkningen, når man fratager landet bistanden, men uden at regeringen går ind med tilstrækkelig energi og sikrer, at der etableres en bistand uden om regeringsapparatet i det pågældende land.

Her vil jeg så bare minde ministeren om – nu ved jeg ikke, om ministeren i øjeblikket har tid til at deltage i mødet – at vi altså meget gerne vil have et svar på, hvordan den sætning om at revurdere bistanden til et land, der groft krænker menneskerettighederne, skal forstås, og om den skal forstås på den måde, som hr. Jeppe Kofod har udlagt teksten på. Hvis den skal forstås på den måde, som hr. Jeppe Kofod har udlagt den på, vil vi fra Enhedslistens side stemme for den.

Hvis der på den anden side er tvivl om, at regeringen vil gøre det på den måde, som hr. Jeppe Kofod udlagde teksten på, vil vi under ingen omstændigheder have et medansvar, for så risikerer vi at få et i hvert fald indirekte medansvar for den generelle forvaltning af ulandsbistanden, herunder nedskæringerne, som regeringen har foretaget i den periode, hvor den har siddet. Det vil vi hverken have lod eller del i.

Derfor er ministerens svar, men det får vi jo nok ikke, for hvis han ikke har hørt spørgsmålet, kan han jo heller ikke svare, helt afgørende for, hvordan vi vil stemme fra Enhedslistens side.

Elisabeth Arnold (RV):

På Det Radikale Venstres vegne vil jeg gerne takke for den beretning, som ligger til grund for forespørgslen i dag, nemlig beretningen fra regeringen om det internationale menneskerettighedsarbejde, som har været spændende læsning, og som er meget oplysende i forhold til det meget store spektrum af menneskerettighedsarbejde, der foregår i det internationale samfund.

Der er ingen tvivl om, når man læser beretningen, at man bliver klar over, at internationalt menneskerettighedsarbejde kræver et meget stort og stædigt engagement, det kræver megen tålmodighed, og det kræver også et meget stort mål af nøjsomhed. Desuden kræver det penge,